

F.t. beslutn. vedr. kemiske og bakteriologiske våben

i brug. Det eksisterende gengældelsesarsenal be-
tragtes af mange som mere end tilstrækkeligt til at
opfylde denne opgave« (Y 186, side 7).

Samme Nordatlantiske Forsamling udtalte i
november 1980 i en henvendelse til Det nordatlan-
tiske Råd, at man var »overbevist om, at forslag
om at deployere nye offensive kemiske våben i
Europa ville fremprovokere en stærk reaktion i
den europæiske offentlighed«, og man opfordrede
derfor Det nordatlantiske Råd til »hurtigt at kon-
sultere om offensive kemiske våbens rolle i NA-
TOs strategi«. Hvad der eventuelt er kommet ud af
disse konsultationer, vides ikke. Det har imidlertid
ikke standset den amerikanske regerings planer om
produktion af binærvåben og overførsel af disse til
Europa.

Selv om det skulle lykkes at forhindre statione-
ring og produktion af de nye binære nervegasser,
er dette ikke ensbetydende med, at risikoen for
brug af kemiske våben ikke er vokset i de senere
år.

Således blev der allerede under præsident Car-
ter igangsat et moderniseringsprogram af de eksis-
terende lagre af kemiske våben. Dette program er
færdigt i 1987 og betyder en tredobling af den
mængde kemiske våben, som er umiddelbart an-
vendelige set i forhold til 1982.

Det samlede lager af amerikansk giftgas anslås
til 38.000 tons, og ca. 6.000 til 10.000 tons ammu-
nition er oplagret i Vesttyskland. Herudover råder
også Frankrig over kemiske våben. De franske
lagre anslås til at være på størrelse med de ameri-
kanske i Vesttyskland. Efter alt at dømme foregår
der et samarbejde mellem USA og Frankrig om-
kring udvikling af binærvåben, og under alle om-
stændigheder er Frankrig ved at udvikle binærvå-
benteknologi på SNPE-fabrikken i Toulouse (SIP-
RI 1982 og 1983).

E. Sovjets politik

Det er uvist, om der i øjeblikket produceres
kemiske våben i Sovjet. Således hedder det i en
rapport om kemiske våben fra den militære komité
under Den nordatlantiske Forsamling, at »tidligere
forsvarsminister Brown afgav vidneudsagn om, at
der »ikke findes noget særligt overslag« over de
sovjetiske lagre af kemiske våben. Mens det påstås,
at Sovjetunionen har indladt sig i en massiv op-
bygning af kemiske krigsmidler, er der ikke noget
virkeligt bevis tilgængeligt i den uklassificerede
litteratur, som foregiver at vise, at Sovjetunionen
har produceret nogen som helst kemiske våben
siden 1970.«

Såfremt dette er sandt, har Sovjetunionen altså
frivilligt undladt at producere kemiske våben, si-
den USA holdt op med det i 1969, da Nixon beor-
drede et stop.

Som ovenfor nævnt har Sovjetunionen i for-
handlingerne om et totalt forbud mod kemiske
våben indvilliget i, at der skal gennemføres en
systematisk international inspektion til sikring af
forbuddets overholdelse.

Officielle amerikanske kilder hævder, at Sovjet
siden 1970 har forøget sine lagre gennem nypro-
duktion, men kildematerialet er meget spinkelt,
ligesom det også er uklart, i hvilket omfang sovje-
tiske kemiske våben er stationeret i de østeuropæi-
ske lande. Se herom Julian Perry Robinsons før-
omtalte artikel i SIPRI Yearbook 1984.

Sovjetunionen har også undertegnet Genèvepro-
tokollen, men med forbehold (forbeholder sig ad-
gang til gengældelse). Se bilag 2.

F. Den danske politik: det fuldstændige hykleri

Det officielle grundlag for Danmarks politik er
følgende:

- a. Danmark underskrev – uden forbehold – alle-
rede i 1925 Genèveprotokollen og har således
forpligtet sig til under ingen omstændigheder at
bruge kemiske våben. Danmark har desuden
forpligtet sig til at »udøve enhver anstrengelse«
med henblik på at få andre stater til at overhol-
de forbuddet.
- b. I folketingets dagsorden af 3. maj 1984 pålæg-
ger folketinget regeringen at støtte et internatio-
nalt forbud mod produktion, oplagring og an-
vendelse af kemiske og bakteriologiske våben.
- c. I direkte modstrid med litra a har Danmark
imidtildt tiltrådt en NATO-strategi, der tillad-
er brugen af kemiske våben i gengældelsesøje-
med. Danmark har her taget medansvar for et
militært samarbejde, hvori Danmark indgår,
samtidig med at deltagelsen i dette militære
samarbejde indebærer en klar overtrædelse af
Danmarks folkeretlige forpligtelser.
- d. Hertil kommer, at forsvarsminister Engell den
23. juli 1984 i et svar på et skriftligt spørgsmål
har oplyst, at »regeringens politik med hensyn
til stationering af kemiske våben på dansk ter-
ritorium ganske svarer til den gældende politik
vedrørende stationering af atomvåben.« (Se
svaret på spørgsmål S 810, Folketingstidende
1983-84, 2. samling, forhandlingerne sp. 7880).

Da det jo desværre endnu ikke er lykkedes at
sikre Danmarks atomvåbenfrihed i krise- og krigs-
tid, indebærer dette svar, at regeringen forbeholder